

dig berettiget. Men hvorfor udskrives Børnene ved 13 Aars Alderen, og hvilke Børn er det, man udskrives? Det er de fattige Børn. De udskrives, fordi de allerede i den Alder skulle ud som Arbejdere, som Bogterdreng eller Bødrende eller ansættes i Fabrikkerne, og det er en Arbejdskraft, som er meget billig, billigere baade end Svenskere, Polakker og Kinesere, og det er en Arbejdskraft, der er temmelig let at tumle, der er ingen Strejfer eller Brøvl med dem, de adlyde, og de arbejde for en Løn, som man ikke er i Stand til at faa nogen som helst anden Arbejdskraft for. Det er flere Gange blevet udtalt, at i mange Tilfælde kunde et saadant Skolebarn erstatte en voksen, og et saadant Barn kan man her i Byen faa for 4 à 6 Ore pr. Time og paa Landet sikkert endnu langt billigere. Jeg kunde derfor have forstaaet, om det ærede Medlem fra Afsens havde sagt: I de hellige Kapitalisters Navn vil jeg forsvare Udskrivningen ved 13 Aars Alderen, men at sige det i Smaafolks Navn har han ingen Ret til. Af alle Udbytringer kender jeg ingen, som forekommer mig at være saa modbydelig som netop Udbytringen af Børns Arbejdskraft, thi hvad betyder det i mange Tilfælde? Naar vi f. Eks. ville se paa Forholdene i Kjøbenhavn, saa har man det Syn, at om Vinteren gaar Faderen arbejdsløs og kan ikke faa Arbejde nogetsteds. Moderen kan muligvis faa tilfældigt Arbejde ved Badst og Rengøring, men Børnene kunne faa Arbejde i Fabrikkerne. Altsaa, Faderen, den naturlige Forsørger for Familien, gaar arbejdsløs, men hans Børn, der skulle gaa i Skole, kunne faa Arbejde i Fabrikkerne. Det forekommer mig, at det, at Forældrene her skulle konkurrere med deres egne Børn, og at Børnene skulle kunne trænge Faderen bort fra Arbejdsstedet og gøre ham arbejdsløs, er et Forhold, der vel kan faa en til at protestere mod denne Udskrivning ved 13 Aars Alderen. Og naar det ærede Medlem fra Afsens sagde, at jeg var misfornøjet med hele Loven, saa er det atter en Overdrivelse af det ærede Medlem. Jeg sympatiserer fuldtud med den ærede Ministers Bestemmelse her, og jeg siger, at den Bestemmelse, som Ministeren her har foreslaaet, vidner om et humant Syn og en langt bedre Forstaaelse af Børnenes sande Liv end den, som det ærede Medlem fra Afsens har gjort sig til Talsmand for.

Til Slutning skal jeg tillade mig at rette et Par Ord til det ærede Medlem fra Horsens (Wulff). Jeg maa sige, at det var en glædelig og uventet Overraskelse, at jeg i Gaar i det ærede Medlem fik en saa uventet Forbundsælle. Det glædede mig at høre,

at han havde opfattet mine Udtalelser med Hensyn til en fælles Statskole paa en helt anden Maade end det ærede Medlem fra Afsens, at det ærede Medlem fra Horsens havde opfattet mine Udtalelser aldeles korrekt saaledes, som jeg havde sagt dem, saaledes som vort Parti vedkender sig dem, og som jeg ogsaa selv mener at maatte vedkende mig dem. Det glædede mig overordentlig meget. Men naar det ærede Medlem fra Horsens sagde, at denne Forbring om en fælles Folkeskole var ikke Socialdemokraternes specielle Forbring, vil jeg dertil sige, at enhver har naturligvis Lov til at gøre denne Forbring til sin, men, saa vidt mig bekendt, er der ikke noget politisk Parti, som har sat denne Forbring om en fælles Folkeskole og Børns Bespisning paa sit Program, og derfor mener jeg, at indtil det sker, have vi Lov til at sige, at dette er Socialdemokraternes Forbring. Men det glæder mig selvfølgelig at høre, at Folk fra andre Lejre kunne anerkende denne Forbringens Berettigelse, og jeg vil haabe, at det Frisind, som det ærede Medlem røbede i Gaar, ikke maa blive tvælt ved at komme i alt for nær Berøring med den Opfattelse, som Højres Leder og Fører udtalte under første Dags Forhandlinger.

Og saa til Slut har jeg et Par Ord til det ærede Medlem fra Lyngby (Golding). Det ærede Medlem udtalte, at heldigvis vare Socialdemokraterne saa saftallige, at de ikke kunde lægge denne Lov Hindringer i Vejen. Vi have aldrig tænkt at lægge denne Lov Hindringer i Vejen. Hvis vi ville noget, saa er det kun at forbedre Loven saaledes, at den kunde forlade Rigsdagen i en bedre Skikkelse end den, i hvilken den er forelagt. Men jeg tror heller ikke, at det var det, det ærede Medlem mente. Det, det ærede Medlem mente, var sikkert dette: Heldigvis ere Socialdemokraterne endnu saa saa, at de ikke ere i Stand til at forbedre denne Lov.

Berntsen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet for anden Gang under denne Sags første Behandling, er det nærmest for at knytte nogle Bemærkninger til det Foredrag, vi i et foregaaende Møde hørte fra den ærede Minister, men da jeg nu har faaet Ordet, vil jeg ogsaa kunne faa Lejlighed til at gøre nogle enkelte Sidebemærkninger til adskillige ærede Medlemmer, som med mere eller mindre Velvilje have skænket de Udtalelser, jeg fremkom med i et foregaaende Møde, adskillig Opmærksomhed. Jeg vender mig da først til den ærede Minister. I den ærede Ministers Udtalelser angaaende Spørgsmaalet om Lærernes Kaldelsesmaade og Sogneraadets Indstillingsret